

[Ømann.]

er inde i, hvor man jo kalder på økonomisk stramning, og hvor man jo sådan set bedre kunne lade stramningen gå ud over folk med lidt dårlig samvittighed, som i hvert fald ikke kan klage over, at de kommer til at betale den skat, de egentlig skulle have betalt i mange år. Hellere gøre det end at lade det gå ud over arbejdsindtægterne.

Den vigtigste del af forslaget er forslaget om kuponskat, fordi denne kuponskat jo faktisk dækker over en registrering af ejerforholdene til den obligationsmasse, jeg lige har talt om. Det sker ganske automatisk ved, at man må præstere en kupon for at få udbetalt sit obligationsudbytte og derved må give sig til kende. Det kunne ske i form af en legitimation, hvorved man oplyste sit ejerskab til det pågældende papir. Det skulle ikke være særlig administrativt krævende.

Men jeg giver skatte- og afgiftsministeren og andre ordførere fuldstændig ret i, at det er et stort problem, om denne opkrævning af en renteskat i så fald skal være endelig eller den skal være en a conto-betaling. Disse betænkkeligheder gælder naturligvis også spørgsmålet om opkrævning af skat ved kilden af indeståender i banker og sparekasser.

Der er for det første spørgsmålet om, hvilken procent der vil være rimelig. Der har det allerede vist sig i dag, at selv om vi satte 50 pct., vil nogle partier sige, at det er alt for lavt, og andre partier sige, at det er alt for højt. Begge dele er jo sandt, og det er altså den afvejning, som vi står over for: om vi skal tage de store sko på og sige, at det kan vi nok se bort fra, hvis vi i øvrigt indretter skattesystemet fornuftigt, eller om vi må krybe til korset og sige, at vi ikke kan forsvare dette på den ene side, over for de små indtægter; dette med de helt små indtægter, som ikke kommer op til beskatning, kunne vel nok klares ved en eller anden refusionsordning, og dette med de store indtægter kunne på den anden side klares ved en eller anden form for tillægsskat.

Men vi bevæger os altså her på et område, som ikke helt er kortlagt, og hvor vi ikke helt kan se konsekvenserne af at vælge en fast beskatningsprocent for disse renteindtægter. Der er ingen tvivl om de uhyre administrative fordele, der ville være forbundet med en fast og endelig procent, idet man dermed kunne få disse talstørrelser endeligt ud af folks selvangivelser.

De private pantebreve er jo i og for sig i forvejen registrerede – her er noget, hr. Dohrmann må have misforstået; det er også min opfattelse, at 99 pct. af pantebrevene er tinglyst, for ellers har de jo ingen real sikkerhed – så den ene procent, der måske ligger udenfor, har i og for sig ikke min store interesse, altså de rene fupgældsbeviser. Men der er jo alligevel det ved det, at ganske vist ved man altid, hvem debitor er, men man ved ikke altid, hvem kreditor er, fordi disse pantebreve overdrages. Man kunne lave denne kontrol ved en meget omfattende og pinligt nøjagtig krydsrevision ved at tage alle debitorer og undersøge, hvor kreditor er, og om han nu har opført sine renteindtægter. Jeg tror alligevel, det vil være fornuftigt på en eller anden måde at lave en registrering af disse private pantebreve.

Med disse bemærkninger skal jeg takke for den modtagelse, som jeg synes har været mere positiv, end den var, sidst vi drøftede disse emner. Jeg er lige ved at tro, at det, hvad hovedhensigten angår, skulle være muligt her i tinget at stable et flertal på benene for noget i den retning, og det lover jo godt for det udvalgsarbejde, som vi ser hen til.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Der blev stillet nogle enkelte konkrete spørgsmål til mig. Det første var af hr. Bernhard Baunsgaard, der spurgte, hvornår næste materiale fra indkomstskatteudvalget kunne forventes at foreligge. Jeg har ikke nogen dato. Jeg håber meget, at den del, der vedrører renterne, kan foreligge inden udgangen af februar måned, men endeligt tilsagn tør jeg ikke give i dag. Jeg tør give et tilsagn i løbet af marts måned, men jeg håber meget, at det kan lykkes at fremme arbejdet, så vi kan have betænkningen i løbet af februar måned.

Jeg skal derudover til hr. Kaj Hansen sige, at jeg ikke har lagt mig fast på spørgsmålet om, hvorvidt det skal være en a conto-beskatning eller det skal være en definitiv beskatning. Jeg mener nemlig, det hænger sammen med flere ting. Det hænger bl. a. sammen med, hvor langt vi kan komme med hensyn til gennemgribende forenkling, for umiddelbart er der, som det også er kendt fra forslagsstillernes side, en række ting, der taler for, at det bør være en a conto-beskatning. Men hvis det var det sidste, der var tilbage, for at lave den definitive beskatning for et meget stort antal løn-